

gezien de lage prijzen, die zij later bij verkoop oprachten. Van de kant van de Van der Wilde's waren er wel diverse nalatenschappen te verwachten. Noch in stand, noch in vermogen was er veel verschil. Volledige overeenstemming was er in de godsdienst: het huwelijk werd krachtens de bepalingen van het Concilie van Trente gesloten voor pastoor en twee getuigen en voor burgemeesters op het stadhuis. Als voogden en getuigen traden op Bernard van Outhesden, mr. Pieter Kievit, en mr. IJsbrant Kievit, allen figuren, die en belangrijke rol gespeeld hebben in de herleving van het katholicisme in onze stad. De bruid was de dochter van Quirynd van der Sprongh en Maria Anna van der Wilde, geen dochter van Pieter Willemsz. van der Wilde, maar zoals mej. Kersbergen terecht veronderstelde, van diens zoon Nicolaas van der Wilde, uit een vrije verhouding met de Spaanse Maria Garro te Orio in Biskaje geboren³⁷).

Maria Teresa heeft haar man altijd gesteund en hem de hand boven het hoofd gehouden. Terwijl het in vele boedels wemelt van huishoudelijke schulden aan vele kleine en grote winkeliers, treft men de naam van Gallaccini of Van der Sprongh nimmer aan. In de notariële akten, waarin zij als medegerechtigde in de boedels van de uitgebreide verwante Schoonhovense familie Van Cats optrad, tekende zij nimmer met haar meisjesnaam, maar kortweg Maria Gallaccini. In deze aangelegenheden kreeg ook haar man gedurende lange jaren het volle vertrouwen van zijn aangetrouwde verwanten.

Willem Pedy, die op 9 juli 1674 ijzeren platen uit Zweden, Braziliaans verfhout, kaneel en tabaksstelen verscheept had naar Livorno³⁸), rustte samen met Gallaccini op 14 augustus een uit Londen afkomstig schip uit voor een reis naar Cadiz, Alicante, Livorno en Genua. Zij namen elk voor 3/8 deel en Gallaccini nog eens 1/4 voor rekening van de koopman Fugeretti. De vracht werd bepaald op f 100,—, per last en het kaplaken op f 150,—. Voor zichzelf bedong hij echter achteraf een korting op de vracht van 10 procent³⁹).

Dat hij ook met de Spaanse produkten goed bekend was, blijkt uit een verklaring, door hem en veertien andere Rotterdamse kooplui afgelegd op 5 november 1674, dat de Mottrilse stroop, een gewild artikel in die dagen, uitsluitend per vat en niet per gewicht verkocht werd en er dus geen waaggeld werd betaald, noch aangifte gedaan⁴⁰).

Op 21 december 1674 sloot hij met drie officieren een groot contract af tot levering van 4320 el rode Noordse carsayen en